

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0382
(mr. R.J. Verschoof, voorzitter, mr. S.W.A. Kelterman, mr. dr. H. Wammes,
leden en mr. E.H.C. Vos, secretaris)**

Klacht ontvangen op	: 13 augustus 2021
Ingediend door	: de heer [consument 1] en mevrouw [consument 2], verder te noemen de consumenten
Tegen	: de Volksbank N.V., handelend onder de naam BLG Wonen, gevestigd te Utrecht, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 11 mei 2022
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering toegewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving en de algemene voorwaarden

Samenvatting

Registratie van persoonsgegevens. Gebeurtenissenadministratie en IVR. De consumenten hebben in 2006 een hypothecaire geldlening afgesloten bij de bank voor de aankoop van woning 1. In 2010 zijn zij naar woning 2 verhuisd. Later dat jaar zijn zij woning 1 gaan verhuren tot in 2014. Vanaf 2017 zijn de consumenten die woning weer gaan verhuren. In 2020 wilden de consumenten hun hypothecaire geldleningen voor beide woningen aanpassen. De bank heeft toen hun persoonsgegevens geregistreerd in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR, omdat er sprake was van verhuur van woning 1 zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de bank. De commissie is van oordeel dat de registraties moeten worden verwijderd. Het is namelijk komen vast te staan dat de rechtvoorganger van de bank al in 2011 op de hoogte was van de verhuur. Bovendien is aannemelijk geworden dat de bank de verhuur van woning 1 vervolgens gedoogd heeft. Voor zover er sprake was van een gebeurtenis die de bank mocht registreren, heeft zij dat recht daardoor verwerkt. De vorderingen tot verwijdering van de registraties en tot het voldoen van een proceskostenvergoeding worden toegewezen.

I. De procedure

- I.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) de klachtbrief van de gemachtigde van de consumenten en het klachtformulier van de consumenten en 2) het verweerschrift van de bank. De gemachtigde van de consumenten is in de gelegenheid gesteld om te reageren op het verweerschrift van de bank, maar heeft daarvan geen gebruik gemaakt.

- 1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 5 april 2022. Op de hoorzitting waren de consumenten aanwezig en hun vertegenwoordiger de heer mr. R.A.J. van der Leeuw, advocaat, nam aan de zitting deel via een digitale verbinding. Namens de bank was aanwezig de heer [naam 1], adviseur veiligheidszaken. Zijn collega mevrouw mr. [naam 2], jurist, nam aan de zitting deel via een digitale verbinding.
- 1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 In 2006 hebben de consumenten voor de aankoop van een woning (hierna: woning 1) een hypothecaire geldlening afgesloten bij Reaal Holland Woningfinanciering, een rechtsvoorganger van de bank (hierna: RHW). Deze hypothecaire geldlening is verstrekt met Nationale Hypotheekgarantie. Op de hypothecaire geldlening zijn van toepassing verklaard de Algemene Voorwaarden van Holland Woningfinanciering N.V. voor het lenen van geld onder hypothecair verband en het doen van offertes daartoe van 5 april 2004 (hierna: de algemene voorwaarden). Daarnaast zijn van toepassing verklaard de Voorwaarden & Normen Stichting Waarborgfonds Eigen Woningen (Nationale Hypotheek Garantie). Relevante bepalingen uit deze voorwaarden zijn in de bijlage opgenomen.
- 2.2 In mei 2010 hebben de consumenten een nieuwe woning gekocht (hierna: woning 2). Voor de aankoop van woning 2 hebben zij een hypothecaire geldlening afgesloten bij SNS Bank. SNS Bank is net zoals BLG Wonen een handelsnaam van de Volksbank en dus onderdeel van die bank. Op 26 augustus 2010 hebben de consumenten een adreswijziging naar de bank gestuurd.
- 2.3 Met ingang van oktober 2010 hebben de consumenten woning 1 verhuurd aan een bekende van hen.
- 2.4 Op 24 maart 2011 hebben de consumenten, via hun onafhankelijke hypotheekadviseur, kenbaar gemaakt dat zij nog steeds post van de bank op het adres van woning 1 ontvingen. De consumenten hebben verzocht het postadres te wijzigen naar het adres van woning 2. Het hypotheekadvieskantoor heeft deze e-mail doorgestuurd naar RHW. In reactie hierop heeft RHW aan het hypotheekadvieskantoor gevraagd waarom de consumenten niet op het adres wonen waarop de hypotheek rust.

Boven deze e-mail is een bericht geschreven, vermoedelijk door een medewerker van het hypotheekadvieskantoor of anders door een medewerker van RHW:

“Ik heb destijds van mevrouw begrepen dat zij het pand onderverhuurd. Is het dan voldoende om dit alleen aan reaal door te geven of moet [de hypotheekadviseur] ook contact opnemen met de klant hierover??

Ik hoor het wel.”

Vervolgens stuurde het hypotheekadvieskantoor naar RHW:

“Dat moeten we even uitzoeken woensdag want bij veel maatschappijen mag het pand niet verhuurd worden.

Gaan we woensdag wel even achteraan. Kan een leuk gevalletje worden (maar niet heus...)”

Hierop heeft RHW aan het hypotheekadvieskantoor geantwoord:

“Zoals al door [een medewerker van RHW] aangegeven is verhuur niet toegestaan. Of dat in de toekomst onder bepaalde restricties wordt toegestaan is nog onzeker.

Sommige maatschappijen worden daar wat soepeler in, deze geldverstrekker (nog) niet.

Dus dat houdt in dat wij het risicoadres altijd beschouwen als correspondentieadres, behoudens bij overlijdenszaken, dan maken wij indien nodig (gevraagd) een uitzondering.

Als je nog vragen hebt, horen wij het graag.”

- 2.5 In 2014 hebben de consumenten de verhuur van woning 1 beëindigd. Een van de consumenten is toen zelf in woning 1 gaan wonen. Vanaf 1 juli 2017 is de woning weer aan een kennis van de consumenten verhuurd en woonden de consumenten weer samen in woning 2.
- 2.6 In 2020 hebben de consumenten SNS Bank benaderd voor hypotheekadvies. Met de adviseur van SNS Bank is besproken dat zij de hypothecaire geldlening voor woning 2 zouden oversluiten en daarmee de hypothecaire geldlening voor woning 1 zouden aflossen. Naar aanleiding van deze besprekingen heeft de bank contact opgenomen met de consumenten, omdat zij woning 1 niet zelf bewoonden, maar verhuurden zonder hiervoor toestemming van de bank te hebben gekregen.

De consumenten mochten hun aanvraag bij SNS Bank niet voortzetten en hebben, met behulp van een hypothecaire geldlening bij een andere geldverstrekker, de hypothecaire geldlening van € 165.000,- voor woning I afgelost en een vergoeding van renteverlies van € 20.285,02 aan de bank betaald.

- 2.7 In een brief van 4 februari 2021 heeft de bank aan de consumenten bericht dat zij op die dag hun persoonsgegevens voor de duur van acht jaar geregistreerd heeft in de Gebeurtenissenadministratie en het Intern Verwijzingsregister (IVR). De reden hiervoor is dat de consumenten woning I verhuurd hebben aan derden en dat de bank hiervoor geen toestemming gegeven heeft. In de brief is opgenomen dat, als de bank had geweten dat de consumenten woning I zou verhuren, de bank de hypothecaire geldlening nooit zou hebben verstrekt.

De klacht en vordering

- 2.8 De consumenten beklagen zich over de registratie van hun persoonsgegevens in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR. Zij hebben weliswaar geen schriftelijke toestemming gekregen van de bank voor verhuur van woning I, maar dat is een licht vergrijp. Door de registraties hangt er een suggestie van fraude om hen heen en dat vinden zij niet terecht. Aanvankelijk hebben zij woning I te koop gezet, maar omdat dit moeizaam verliep door de slechte woningmarkt destijds, hebben zij besloten de woning te verhuren. Bovendien is de verhuursituatie al in 2010 ontstaan, dus jaren geleden, terwijl zij daar in 2011 zelf melding van gemaakt hebben. De consumenten zijn dus altijd open geweest over de verhuur van woning I. Anders zouden zij ook niet in 2020 bij SNS Bank, onderdeel van de bank, advies gevraagd hebben voor een nieuwe hypothecaire geldlening. Desondanks heeft de bank hen tot 2020 nooit bericht dat zij iets deden wat niet zou mogen. Eigenlijk begrijpen de consumenten ook niet dat de bank erop aangedrongen heeft dat de hypothecaire geldlening afgelost werd, want er is nooit een achterstand geweest in de maandelijkse betalingen bij de twee leningen.
- 2.9 De consumenten vorderen primair dat de registraties binnen zeven dagen na de datum van de uitspraak van de commissie uit de Gebeurtenissenadministratie en het IVR verwijderd worden, op straffe van een dwangsom van € 1.000,- per dag voor elke dag dat de bank daarmee in gebreke blijft, met een maximum van € 50.000,-. Subsidiair vorderen de consumenten dat de termijn van deze registraties gemaximeerd blijft op een jaar, dus uiterlijk tot 4 februari 2022 en dat de bank de persoonsgegevens binnen zeven dagen uit deze registers verwijderd, op straffe van dezelfde dwangsom die hiervoor beschreven is. Daarnaast vorderen de consumenten dat de bank hun proceskosten vergoedt.

Het verweer

- 2.10 De bank heeft de volgende verweren gevoerd. Er is volgens de bank geen sprake van fraude, maar de consumenten hebben de hypothecaire geldlening voor woning 1 wel oneigenlijk gebruikt. Er is namelijk zowel voor de verhuurperiode vanaf 2010 als voor de verhuur vanaf 2017 geen voorafgaande schriftelijke toestemming, terwijl dat vereiste in de algemene voorwaarden opgenomen is. In 2010 hebben de consumenten juist verklaard de woning te zullen verkopen. Als de bank had geweten dat de consumenten woning 1 zouden behouden naast woning 2, had SNS Bank de hypothecaire geldlening voor woning 2 zeer waarschijnlijk niet verstrekt. De bank heeft haar vraagtekens bij de stelling van de consumenten dat zij woning 1 aanvankelijk te koop hadden staan en daarna gingen verhuren omdat de verkoop moeizaam verliep. De consumenten hadden kunnen zakken in de verkoopprijs en de woning alsnog kunnen verkopen.
- 2.11 De bank financiert in het geheel geen woningen die bestemd zijn voor de verhuur (beleggingspanden). Bovendien biedt de Stichting Waarborgfonds Eigen Woningen (Nationale Hypotheekgarantie) geen dekking indien de consumenten woning 1 niet zelf bewonen.
- 2.12 De bank heeft verder aangevoerd dat zij niet eerder had kunnen weten dat de consumenten woning 1 verhuurden. Beide woningen zijn weliswaar gefinancierd door labels van de bank (BLG Wonen en SNS Bank), maar medewerkers van de bank hebben geen toegang tot alle klantadministraties van de verschillende labels. Er moet een gerechtvaardigd belang zijn alvorens klantadministraties met elkaar worden vergeleken en dat was er niet.

3. De beoordeling

- 3.1 De commissie is van oordeel dat de bank de persoonsgegevens van de consumenten uit de Gebeurtenissenadministratie en het IVR moet verwijderen. De commissie licht dat hieronder toe.

Beoordelingskader

- 3.2 De Gebeurtenissenadministratie en het IVR vormen het interne waarschuwings-systeem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. De Gebeurtenissenadministratie is een register van (persoons)gegevens, die daarin zijn verwerkt omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling en om die reden speciale aandacht behoeven.

De Gebeurtenissenadministratie wordt beheerd en is in te zien door de Afdeling Veiligheidszaken van de bank. In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een 'gebeurtenis'.

- 3.3 Het opnemen van de persoonsgegevens van de consumenten in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR is aan te merken als een verwerking van persoonsgegevens, waarop de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) van toepassing is. De hierna genoemde bepalingen uit de AVG zijn in de bijlage opgenomen. Artikel 5 AVG bevat een aantal algemene beginselen waar de verwerking van persoonsgegevens aan moet voldoen. Voor de beoordeling van deze klacht is met name het beginsel van rechtmatigheid van belang, dat inhoudt dat er een deugdelijke rechtsgrondslag voor de verwerking moet zijn (artikel 5 lid 1 sub a AVG). De bank heeft gesteld dat de verwerking noodzakelijk is voor de behartiging van haar gerechtvaardigde belangen (artikel 6 lid 1 sub f AVG). In dat kader mogen de belangen van de consumenten niet zwaarder wegen dan het belang van de bank.¹

Mocht de bank de persoonsgegevens van de consumenten registreren?

- 3.4 De consumenten hebben woning I in twee periodes verhuurd. Over de eerste verhuur (vanaf oktober 2010) is de bank in 2011 geïnformeerd. Dat blijkt uit de e-mailcorrespondentie die in overweging 2.4 opgenomen is. De bank heeft naar voren gebracht dat in de e-mailcorrespondentie of andere stukken niet vermeld is hoe RHW precies met de wetenschap van de verhuursituatie omgegaan is. Maar omdat de verhuur ook na de e-mailwisseling uit 2011 voortgeduurd heeft, kan het niet anders dan dat RHW de verhuur gedoogd heeft. Hieraan is ook de bank als rechtsopvolger van RHW gebonden.
- 3.5 In 2017 begon de tweede verhuurperiode. Die verhuur was volledig vergelijkbaar met de eerste verhuur: een herhaling van wat (de rechtsvoorganger van) de bank wist en gedoogd heeft. Ook de consumenten hebben het blijkbaar zo ervaren dat de bank de verhuursituatie geen probleem vond. Uit de hiervoor genoemde e-mailwisseling uit 2011 en uit het feit dat de consumenten bij een van de labels van de bank in 2020 een herfinanciering aanvroegen, blijkt voldoende dat zij te goeder trouw waren.
- 3.6 De conclusie luidt dat de bank de verhuursituatie sinds 2011 kende en gedoogd heeft en daarmee, voor zover zij het recht had om de persoonsgegevens van de consumenten te registreren in verband met verhuur zonder schriftelijke toestemming, dit recht verwerkt heeft.

¹ GC Kifid 2020-405, te vinden op www.kifid.nl.

De commissie voegt hieraan nog toe dat de bank ook geen enkel nadeel heeft ondervonden van deze verhuur. In 2020 mocht de bank dus niet overgaan tot deze registraties. De vordering tot verwijdering van de persoonsgegevens uit de Gebeurtenissenadministratie en het IVR wordt daarom toegewezen. De bank krijgt hier twee weken de tijd voor.

- 3.7 De commissie ziet geen aanleiding om de bank te verplichten een dwangsom te betalen indien de registraties niet verwijderd worden. De commissie vertrouwt er namelijk op dat de bank het bindende advies tijdig opvolgt.

Proceskostenvergoeding

- 3.8 Omdat de vordering tot verwijdering van de registraties wordt toegewezen, wordt ook de vordering tot het betalen van een vergoeding voor de proceskosten van de consumenten toegewezen. Voor procedures bij Kifid geldt het Liquidatietarief bij het reglement van de geschillencommissie, te raadplegen op de website van Kifid. De toegewezen vordering van de consumenten is van onbepaalde waarde. De commissie sluit hiervoor aan bij het tarief voor vorderingen van onbepaalde waarde in het Liquidatietarief Proceskostenvergoeding van de Rechtspraak (per 1 februari 2021). Dat betreft de tariefgroep van vorderingen van € 10.000,- tot € 20.000,-. Dit correspondeert met tariefgroep V van het liquidatietarief van Kifid.
- 3.9 De consumenten zijn bijgestaan door een advocaat. De kosten van de procedure worden daarom vastgesteld op € 800,- (twee procespunten à € 400,- per punt voor advocaten). De bank moet dit bedrag aan de consumenten vergoeden.

4. De beslissing

De commissie beslist dat de bank binnen twee weken nadat deze beslissing aan partijen is verstuurd:

- de registraties verwijdert uit de Gebeurtenissenadministratie en het IVR en
- een bedrag van € 800,- aan de consumenten betaalt, door overmaking naar het bij de bank bekende rekeningnummer.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Kifid als wordt voldaan aan de vereisten van regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na de verzenddatum van de uitspraak een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie vanaf 1 april 2017, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving en de algemene voorwaarden

De Algemene Voorwaarden van Holland Woningfinanciering N.V. voor het lenen van geld onder hypothecair verband en het doen van offerte daartoe van 5 april 2004

“12 Vervroegde opeisbaarheid

(...)

12.2 Holland is bevoegd tot opzegging:

(...)

i. indien blijkt van enig gebrek in eigendoms- of andere titels, van het bestaan, ontstaan of tenietgaan van een huur-, pacht- of andere overeenkomst of van enig beperkt recht, casu quo een wijziging in de bestemming of aard of gedaante of inrichting waardoor de waarde van het onderpand naar het oordeel van Holland nadelig wordt beïnvloed;

j. indien blijkt van al dan niet te goeder trouw gedane verzwijging of onjuiste opgave van door of namens de geldnemer en/of de hypotheekgever voor Holland van belang zijnde omstandigheden of indien de verstrekte zekerheid nietig, vernietigbaar of niet van de vereiste rang is of een toegezegde zekerheid niet tijdig wordt verstrekt of voortijdig verval, alles tenzij de niet-nakoming niet aan de geldnemer of aan de hypotheekgever kan worden toegerekend en deze(n) onverwijld andere afdoende zekerheid aanbiedt;

k. en in het algemeen indien zich aan de zijde van de geldnemer en/of de hypotheekgever omstandigheden voordoen waardoor de gerechtvaardigde belangen van Holland nadelig worden getroffen;

alles met dien verstande dat de grond voor de opzegging door Holland van zodanig gewicht dient te zijn dat verdere gebondenheid niet van Holland kan worden gevegd.”

“15 Vervreemding, verhuur en verpachting

Het onderpand dient door de hypotheekgever in eigen gebruik te zijn. Zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Holland is de hypotheekgever niet bevoegd om het onderpand (of een gedeelte daarvan) te vervreemden, te verhuren of te verpachten en evenmin onder andere titel of zonder titel in gebruik te geven, evenmin mag dit gebruik worden gedoogd of mogen overeenkomsten terzake worden vernieuwd, gewijzigd of verlengd zonder schriftelijke toestemming van Holland.

Huur- of pachtpenningen mogen niet voor een periode langer dan drie maanden vooruit worden ontvangen en daarover mag niet ten behoeve van derden worden beschikt.

Hypotheekgever is verplicht aan Holland te verpanden alle rechten en vorderingen welke hij krachtens huur- en/of pacht- en/of andere gebruiksovereenkomsten tegen huurders en/of pachters en/of andere gebruikers van het onderpand heeft of zal krijgen;

hij verbindt zich om, indien hij ten aanzien van het onderpand of een deel daarvan enigerlei nieuwe huur- en/of pachtovereenkomsten en/ of andere gebruiksovereenkomsten sluit, de uit die overeenkomsten voortvloeiende rechten en vorderingen aan Holland al dan niet bij afzonderlijke akte eveneens tot meerdere zekerheid te verpanden, met dien verstande dat - ingeval van huur-, en/of pacht- en/of andere gebruiksovereenkomsten welke zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Holland zijn gesloten - deze verpanding niet mag worden uitgelegd als een toestemming van Holland.

Voorts machtigt de hypotheekgever Holland aan zichzelf alle rechten en vorderingen uit hoofde van huur- en/of pacht- en/of andere gebruiksovereenkomsten te verpanden.

Holland heeft indien en zodra de geldnemer en/of de hypotheekgever in enige mate ten opzichte van Holland in gebreke is als pandhoudster de bevoegdheid de huur- en/of pachtpenningen te innen en daarvoor kwijting te verlenen.

Holland heeft het recht om alle betrokkenen de verpanding mede te delen.

Al het bovenstaande wordt bedongen op straffe van nietigheid van de betreffende handeling en onverminderd de overige rechten van Holland.”

Voorwaarden & Normen 2006 Stichting Waarborgfonds Eigen Woningen (Nationale Hypotheek Garantie)

“Artikel B6

Verhuur

1. Indien en geldnemer door de werkgever tijdelijk elders wordt tewerkgesteld en de geldnemer dientengevolge niet in staat is de woning zelf te bewonen, mag de geldgever de geldnemer eenmalig tijdens de looptijd van de lening toestemming verlenen de woning te verhuren onder de voorwaarden dat:

- a. de huurovereenkomst niet langer wordt aangegaan dan de tewerkstelling duurt met een maximum van 36 maanden;*
- b. in de huurovereenkomst wordt vastgelegd dat de woning na afloop van de overeengekomen termijn wordt ontruimd;*
- c. de verschuldigde huurpenningen worden verpand aan de geldgever;*
- d. de verschuldigde huurpenningen worden aangewend ter betaling van de maandtermijnen welke verschuldigd zijn uit hoofde van de lening.*

2. Bij opvolgende verzoeken tot tijdelijke verhuur van de woning of bij een andere reden voor tijdelijke verhuur dan vermeld in lid 1., is de voorafgaande toestemming van de stichting benodigd. De stichting kan aan deze toestemming voorwaarden verbinden.”

“Artikel 1.4

Schuldenaarschap

In artikel 1.4 van de Normen Stichting Waarborgfonds Eigen Woningen (Nationale Hypotheek Garantie) “Degene wiens inkomen noodzakelijk is voor het verkrijgen van de Nationale Hypotheek Garantie, moet naast bewoner ook eigenaar en hoofdelijk medeschuldenaar voor de lening zijn. Wanneer tussen echtgenoten of geregistreerde partners gemeenschap van goederen bestaat, dienen beiden eigenaar, (hoofdelijk) schuldenaar en bewoner te zijn. Zodra iemand mede-eigenaar van de woning is, moet deze ook (hoofdelijk) schuldenaar en bewoner zijn.””

Algemene Verordening Gegevensverwerking

“**Artikel 5**

Beginnelen inzake verwerking van persoonsgegevens

1. Persoonsgegevens moeten:

- a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie”);
- b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding”);
- c) toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking”);
- d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijd te wissen of te rectificeren („juistheid”);
- e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen („opslagbeperking”);
- f) door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging („integriteit en vertrouwelijkheid”).

2. De verwerkingsverantwoordelijke is verantwoordelijk voor de naleving van lid 1 en kan deze aantonen („verantwoordingsplicht”).

Artikel 6

Rechtmatigheid van de verwerking

I. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

(...)

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.”